

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ: «ОРГАНІЗАЦІЯ
ПРАЦІ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ
ПІДПРИЄМСТВАХ»

Виконав: студент 11МБ АГ

Бутенко Олег

ЗМІСТ

- 1. Основні принципи організації праці в с/г підприємствах.
- 2. Постійні виробничі бригади-основні форми організації праці на с/г підприємствах.
- 3. Формування постійних трудових колективів на принципах внутрішньогосподарського розрахунку, підряду та орендних відносин.

1. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ В С/Г ПІДПРИЄМСТВАХ.

Термін "організація" означає впорядкування, узгодженість, приведення в систему.

Праця-фізичні і розумові дії людини в технологічному процесі створення прибуткової продукції.

Організація праці в рамках окремого трудового колективу представляє собою організаційну систему використання живої праці, яка забезпечує функціонування робочої сили з метою досягнення корисного ефекту трудової діяльності.

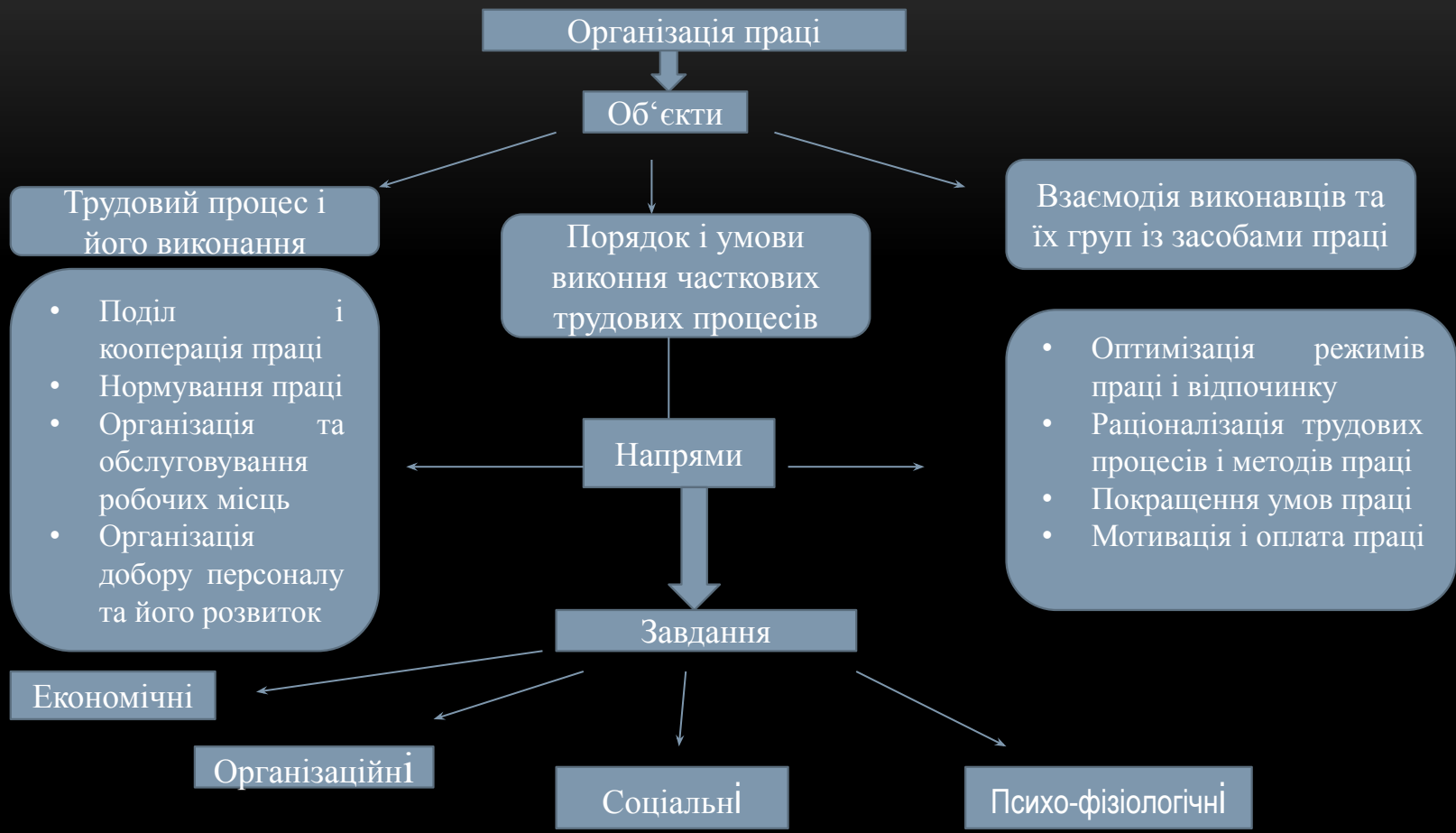
Наукова організація праці (НОП) - це організація праці, заснована на досягненнях науки і передового досвіду, що систематично впроваджується у виробництво; дозволяє ефективніше поєднувати техніку і людей в єдиному виробничому процесі і забезпечувати підвищення продуктивності праці, зберігати здоров'я людини;

ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ В С/Г ПІДПРИЄМСТВАХ

- ❖ Принцип науковості- для отримання об'єктивних даних про організацію праці проводиться аналіз трудових процесів, вивчається досвід передових колективів.
- ❖ Принцип комплексності-це одночасне здійснення робіт на НОП: поділ і кооперація праці; вдосконалення організації трудових процесів, робочих місць, методів і прийомів праці; нормування; поліпшення умов праці; підвищення кваліфікації кадрів та ін.
- ❖ Принцип оптимальності- означає вибір найкращого варіанта організації трудового процесу, відповідного досягненням науки і передового досвіду і конкретних умов сільськогосподарського підприємства.
- ❖ Принцип економічної ефективності- передбачає забезпечення найвищої результативності від обраного варіанту організації трудового процесу, тобто максимального підвищення продуктивності праці.

НАУКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ ВИРІШУЄ РЯД ВЗАЄМОЗАЛЕЖНИХ ЗАВДАНЬ:

- Економічна - покликана забезпечити зростання продуктивності праці, збільшення виробництва продукції, поліпшення її якості. Створення умов раціонального використання техніки, матеріальних і трудових ресурсів.
- Соціальна - створення умов для постійного зростання культурно-технічного рівня працівників, виховання у трудящих свідомого ставлення до праці, почуття високого громадського обов'язку, найсуворішого дотримання дисципліни, колективізму, товариства і взаємодопомоги.

2. ПОСТІЙНІ ВИРОБНИЧІ БРИГАДИ-ОСНОВНІ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ НА С/Г ПІДПРИЄМСТВАХ.

Під **формою організації праці** розуміють сукупність (з'єднання організації трудових колективів, характер і форми кооперації та поділу праці, розстановку працівників з виробничих операцій у процесі праці).

Постійна виробнича бригада - це колектив працівників, що здійснюють під єдиним керівництвом на основі кооперації та поділу праці виробництво тих чи інших видів сільськогосподарської продукції та відповідають за кінцеві результати роботи.

Бригадна форма організації праці- дає можливість правильно здійснити розстановку сил і засобів виробництва, забезпечити більш повне і раціональне їх використання, розподілити обов'язки серед її членів відповідно до їх кваліфікації, бажанням і досвідом, ліквідувати знеосібку і поставити матеріальну зацікавленість від кількості, якості і собівартості продукції.

Комплексні бригади організовуються як в невеликих господарствах, так і великих. За бригадою закріплюють землю, сільськогосподарську техніку, тваринницькі ферми. До їх складу входять робітники різних професій для виконання комплексу різномірних робіт.

Спеціалізовані виробничі бригади складаються з робітників однієї професії. Виконують однорідні технологічні процеси: у рільництві, наприклад, вирощують одну сільськогосподарську культуру (наприклад, льон), в тваринництві - бригада обслуговує дійне стадо корів, дорощування молодняка, відгодівлю і т.д.

Поряд з бригадами і ланками в сільгоспідприємствах створюють механізовані загони, збирально-транспортні, посівні та інші комплекси. До складу механізованих загонів входять механізовані ланки з виконання основних виробничих операцій і по технічному, технологічному обслуговуванню. Завдяки такій організації забезпечується потоковість і комплексність робіт.

3. ФОРМУВАННЯ ПОСТІЙНИХ ТРУДОВИХ КОЛЕКТИВІВ НА ПРИНЦИПАХ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО РОЗРАХУНКУ, ПІДРЯДУ ТА ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН.

Внутрішньогосподарськими підрозділами, що працюють на основі економічної самостійності можуть бути виробничі бригади, ділянки, тваринницькі ферми, комплекси, кооперативи, товариства з обмеженою відповідальністю, селянські господарства. Такими можуть бути і функціональні (обслуговуючі) служби підприємства - АГРОСЕРВІСНА, зоотехнічна, ветеринарна та інші. включаючи ремонтні майстерні, автопарки, будівельні цехи) підсобні промислові виробництва і промисли (млини, консервні, плодоовочеві заводи) житлово-комунальне господарство (лазні, їдальні та інші структури комунально-побутового обслуговування).

ВИМОГИ ДО ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДРОЗДІЛІВ:

Внутрішньогосподарські виробничі підрозділи повинні розташовувати постійним складом працівників, земельними угіддями, будівлями і спорудами, тракторами, сільськогосподарськими машинами, продуктивним і робочою худобою в розмірах, необхідних їм для ефективної діяльності. Крім того вони можуть володіти і розпоряджатися майном, що належить працівникам (сума майнових паїв м внесків працівників) і майном, узятим в оренду, це в рівній мірі відноситься у формуванню обслуговуючих та допоміжних внутрішньогосподарських підрозділів.

ВИМОГИ ДО ФОРМУВАННЯ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДРОЗДІЛІВ:

- ❑ самостійні колективи мають формуватися суворо на добровільній основі;
- ❑ підбір персонального складу необхідно здійснювати працівникам самостійно з урахуванням взаємного бажання трудитися спільно;
- ❑ кількісний склад колективу повинен бути порівняно невеликим (в середньому в межах 10-15 осіб), при цьому переважну частину робіт підрозділ повинен виконувати власними силами. Рівень виробничої (технологічної) самостійності повинен бути не менше 70%. На тих роботах, де потрібна висока концентрація техніки та засобів, колективи можуть об'єднувати свої зусилля на основі взаємної вигідності і домовленості;
- ❑ первинний трудовий колектив повинен самостійно формувати виробничу програму і застосовувати заходи з її виконання. За спеціалістами та керівниками господарств слід зберігати право а консультивання, науково-технологічне забезпечення і контроль дотримання техніко-технологічної дисципліни;
- ❑ первинні колективи повинні забезпечити комплекс робіт по вирощуванню культур, що складають повний сівозміну, або раціональний набір у відповідності з повним дотриманням агротехнічних і організаційно-економічних вимог;

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ